

er uklart, taaget og vanskeligt at forstaa. Jeg søgte i Udvalget hos dem, der stillede dette Forslag, at faa Oplysning om, hvad Meningen egentlig var dermed. Det var mig ikke muligt i Udvalget at faa saadanne Oplysninger, skønt jeg ikke een men flere Gange spurgte de ærede Medlemmer, hvad er egentlig Deres Mening med dette Forslag, hvad betyder det, kunne vi ikke faa det oplyst? Nej, det var ikke muligt at faa det at vide. Nu glæder det mig, at vi i Dag have faaet Besked, nu have de Herrer faaet regnet ud, hvad det egentlig skal betyde.

Dernæst ville de Herrer gennem dette Lovforslag begynde at lovgive uden at kunne se Rækkevidden af deres eget Lovforslag. De Herrer vide i Øjeblikket slet ikke, hvad de lovgive om. Hvad drejer dette Lovforslag sig om? Drejer det sig om 10 Kr. eller 1 Million Kr.? De Herrer have ikke Anelse om det. Det er fuldstændig ud i det Blaa, de Herrer lovgive. Det, som de ville, eller det, som de vente, er, at her kan muligvis ad denne Vej blive Penge at faa fat i til Fordel for Hartkornet. Om der bliver noget af det, vil Tiden jo vise, men de mene som saa: Det kan være heldigt allerede nu paa dette Tidspunkt at binde disse Penge, saa at de komme til at høre os til. Man vil altsaa lovgive for en Fremtid, som man ikke kender, man ved ikke, hvad den vil bringe. Jeg synes ikke, det er rigtigt at lovgive paa denne Maade. Jeg synes, man har Ret til at forlange, at man dog skulde vide en lille Smule Besked med, hvad det er, man lovgiver om. Det er muligvis en Strid om Ord, en Strid om Kejserens Skæg alt sammen. Men det kan ogsaa være, at det drejer sig om mange Millioner Kr. aarlig, og jeg tror, de Herrer Agrarer have den Forestilling, at det vil dreje sig om meget store Beløb. Navnlig har jeg faaet den Tro ved at læse den Tale, som en af Forslagsstillerne har holdt oppe i Landstinget. Han sagde nemlig: Det har vist sig, at Indkomstskatten har en stærk stigende Tendens, det kunne vi se, naar vi betragte Kjøbenhavns Kommunes Indkomstskat. For 20 Aar siden, sagde han, var den kun 1 Million Kr., og nu i Aar, siger han, er den 4 Millioner Kr., ja senere hen sagde han endogsaa, at den var 4,700,000 Kr. Dette enorme Tal naar han til paa den Maade, at der staar i Kjøbenhavns Kommunes Budget, at hvis Kjøbenhavn skal have Balance paa sit Regnskab, skal Indkomstskatten give et Beløb af 4,700,000 Kr. Men, staar der endvidere: Det kan

ikke ventes, at den vil kunne give saa meget. Man kan ikke vente, at den vil give mere end 3,400,000 Kr. Vi se altsaa, at denne Agrar regner med et Beløb af 1,300,000 Kr. for meget. Men naar man altsaa holder sig saadanne Tal for Øje, kan man godt forstaa, at man faar den Indbildning, at det er en udtømmelig Guldgrube, vi her staa i Færd med at begynde at øse af, og at det derfor gælder for Agrarerne, at være om sig i Tide for at faa lagt Baand paa Pengene, saa at de selv kunne faa den største Part af dem og de andre saa lidt som muligt.

Dernæst er den Fordelingsmaade, som er foreslaaet, bunduretfærdig. Den er uretfærdig i sit Princip, den er i Virkeligheden et organiseret Plyndringstog mod Kjøbenhavn og Købstæderne. Det er de besiddende Klasser, som sidde i Lovgivningsmagten, der nu ville benytte deres Magt til at gavne de besiddende Klasser her i Landet, altsaa sig selv med andre Ord. Derfor kan jeg, som sagt, ikke gaa med hertil. Vi maa jo dog ogsaa huske paa, at der er andre Mennesker her i Danmark end Agrarerne. Vi have jo snart levet os ind i den Forestilling, at der ikke er noget andet, der dur i Danmark, end Agrarerne, at der ikke er andre Interesser at varetage end deres. Men det er sikkert en meget stor Vildfarelse. Forholdet er jo dog egentlig det i Øjeblikket, at den Del af Befolkningen, der lever af Jorden, er i Mindretal her i Landet, medens det er et Flertal af Befolkningen, der lever af Industri og Handel, Søfart og Fiskeri. Det er, som sagt, kun et Mindretal, der lever af Jordbrug og Gartneri. Derfor synes jeg ikke, at man har Ret til at lovgive paa en saa ensidig Maade, som her er Tale om, eller at man tilsidesætter de andre Klassers Interesser i den Grad, som Tilfældet er her, og først og fremmest søge at gavne dem, der dyrke Jorden her i dette Land. Hvis denne Ændring bliver vedtagen, hvad jeg naturligvis ikke tvivler om, at den vil blive, vil den jo særlig blive til Fordel for de 2,031 Herregaarde her i Danmark, som have fra 12 Tdr. Hartkorn og opefter. Dernæst vil den blive til Gavn for de 71,858 Bøndergaarde fra 1—12 Tdr. Hartkorn. Det vil med andre Ord sige, at denne Ændring vil særlig vise sig gavnlig for 73,889 Jordbesiddere, men hele den øvrige Del af Befolkningen vil ingen Gavn faa af denne Ændring, som Flertallet her er i Begreb med at ville vedtage. Det, synes jeg, man er berettiget til at protestere imod; der bør ogsaa tages Hensyn til de